

Megismétl?dik 2015?

2020 március 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Vége a biztonságunknak.

Az EU–török migrációs megállapodás 2016-os megkötése óta szinte mindenki számára világos volt: az egyezmény önmagában nem oldja meg a bevándorlási válságot. Sokkal inkább egyfajta kegyelmi pillanatot teremtett Európa számára, hogy rendezze sorait, megszervezze saját küls? védelmét.

Hiszen ezzel az EU a saját biztonságát egy másik, egy küls? szerepl? kezébe helyezte. Leegyszer?sít?en megfogalmazva, az EU Ankara kezébe adta a kapukulcsot. A 2015-ös migrációs beáramlás és következményei megmutatták, hogy az Európai Unió tagországai mennyire sebezhet?k, milyen nehezen lettek úrrá (többé-kevésbé) a tömeges bevándorlás miatt kialakult helyzeten. Az elmúlt, nem kifejezetten boldog, migrációs „békeéveket” az EU nem megfelel?en használta fel.

Az európai viták ugyanis még mindig arról szóltak, hogy a migráció jó vagy rossz dolog-e. Ezt a polémiát már régen le lehetett volna zárni, meg kellett volna haladni, már csak a tények miatt is: integrációs problémák, terrortámadások és még sorolhatnánk. Mivel továbbra is er?sek maradtak azok a politikai szerepl?k, akik nem akarnak a tényekkel ?szintén szembenézni, legalább azt el lehetett volna érni, hogy az EU hatékonyan megszervezze küls? védelmét, és amikor már a biztonság szavatolt, akkor még mindig ott lett volna a lehet?ség arra, hogy folytatódjon a migráció megítélésével kapcsolatos vita, immáron biztonságban.

A küls? védettség így azt is lehet?vé tette volna, hogy amelyik ország a bevándorlás pártján áll, az biztonságos úton tudjon bevándorlókat fogadni, amelyik pedig ellenzi a bevándorlást, az ki tudjon maradni ebb?l. Nem így történt.

Az elmúlt években Brüsszelben egymás után jelentek meg azok a javaslatok, amelyek a migráció megszervezésér?l szóltak, olyanok viszont nem igazán, amelyek az EU védelmének meger?sítését szolgálnák. Ezen a ponton a szkeptikus olvasó azt mondhatná, hogy ez így nem igaz, hiszen például sok szó esett az EU közös határvédelmi ügynökségének, a Frontexnek a meger?sítésér?l, s valójában csak a magyar politikai közbeszédben hangzik el, hogy Brüsszel nem tesz eleget a problémák megel?zéséért.

De hogy állításomnak küls? alátámasztást is adjak, a januárban felállt új osztrák kormány programjában az szerepel, hogy Ausztria mindaddig érvényben tartja – az egyébként mi szempontunkból kényelmetlen – ellen?rzést egyes határszakaszain, amíg nem látja biztosíva az EU küls? határainak védelmét. Tehát egy kicsit szabadabb és er?sebb interpretációval élve azt is mondhatnánk, az új osztrák vezetés kormányprogramba foglalta, hogy az EU még mindig nem készült fel a migráció megfelel? kezelésére.

Mindeközben európai vezet? politikusok folyamatosan bírálták is Törökországot. Természetesen nem alaptalanul. B?ven lehet ugyanis egyet nem érteni *Erdo?an* elnök döntéseivel, bel-, kül-, gazdaságpolitikájával és sok minden mással. Reálpolitikus azonban ilyen helyzetben csendben marad, vagy legalább nem nyíltan kritizál, illetve alaposan megfontolja a hangnemet. Hiszen ha ilyen esetben magára haragít egy olyan világpolitikai szerepl?t, amely jelenleg a biztonságát garantálja, az nem feltétlenül jó húzás. Ez egyébként igen jól mutatja, hogy miért nem lenne m?köd?képes, s?t, miért lenne sok esetben kifejezetten veszélyes, ha az EU tagországai a külpolitikai döntéseket brüsszeli kezekbe adnák. Az EU külpolitikája ugyanis nem reálpolitikán, hanem ideológián alapul. Mi sem mutatja ezt jobban, mint hogy az új Európai Bizottságban sikerült egy olyan szocialista politikusra, *Joseph Borellre* bízni a közös kül- és biztonságpolitikai f?képvisel? szerepét, aki kinevezése után személyesked? megjegyzéseket tett az Egyesült Államok elnökére, de nekiment például Oroszországnak is.

Ezekkel az el?zményekkel nem volt meglep?, hogy a török elnök bejelentette, átmenetileg egyoldalúan felfüggeszti a megállapodást, és megnyitja határait Európa irányába a Törökországban tartózkodó migránsok el?tt. A döntés már csak azért sem volt hirtelen, minden el?zmény nélküli, mert tavaly Erdo?an többször is fenyeget?zött már ezzel. Jó példa a rossz helyzetértékelésre, hogy az egyik magyar balliberális sajtótermék úgy interpretálta a fejleményeket, hogy a török fél hivatalosan nem tájékoztatta döntésér?l Brüsszelt – mintha bármi jelent?sége is lenne ennek. Ugyanis ha nem szólnak, a migránsok akkor is megjelennek. Meg is jelentek már nagy számban Görögország határainál. A kérdés az, hogy a görög hatóságok ezúttal komolyan veszik-e határvédelmi kötelezettségeiket. E sorok írójának 2016-ban szakért?ként volt szerencséje személyesen is látni az akkor a görög–macedón határon fellép? migrációs helyzetet. A kép egyértelm? volt: a nem EU-tag akkor még Macedónia, ma már Észak-Macedónia megfelel?en és határozott fellépéssel kezelte a helyzetet, szavatolta a biztonságot, orvosi ellátást nyújtott a migránsoknak, és nagyon komolyan ellen?rizte a bevándorlók dokumentumait – feltartóztatva ezzel egy kontrollálatlan migránskaravánnak az EU irányába való továbbhaladását. A görög oldalon káosz uralkodott, az orvosi ellátást összesen két ment?kocsi szolgálta körülbelül 12 ezer ember között. Az EU küls? határát tehát egy nem EU-tag védte Görögország helyett és sok esetben a görögök döntései ellenére. Az európai kritikák mégsem Görögországot érték, hanem azt a Magyarországot, amely ebben az id?ben els?ként és egy ideig egyedüliként vette komolyan határvédelmi kötelezettségeit, és az EU biztonságának szavatolása érdekében húzott el?ször fizikai, majd jogi határzárat.

Visszatérve a jelenbe: a helyzet tehát aggasztó, de a mi biztonsági szintünk jelent?sen magasabb ezen a téren (is),

mint az EU-átlag. Nyilvánvalóan a helyzet kihívás a magyar hatóságok és a határvédelem számára is, de köszönhet?en a korábbi realista döntéseknek, nem nulláról indulunk. A kérdés most nem csupán az, hogy az adott helyzetet, a hírek szerint már nagyban szervez?d? újabb és újabb migránskaravánokat hogyan kezeljük. Sokkal inkább az, hogy Brüsszelben és a tagállami f?városokban levonják-e a megfelel? tanulságokat. A török elnök döntése a mi szempontunkból egyértelm?en rossz, hiszen az EU biztonságát veszélyezteti. Egyetlen szempontból lehet csupán jó: ráirányítja a figyelmet arra, hogy az EU még mindig nem képes szavatolni a saját biztonságát, és sürg?sen lépéseket kell tennie annak érdekében, hogy a határok kapukulcsai megbízható kezekben, a tagállamoknál legyenek, ne pedig egy küls?, sok tekintetben versenytárs és ellenérdekelt hatalom eszközeként szolgálhassanak. Ennek jelent?ségét évek óta nem sikerült megérteni, de hátha most…

Pócza István

A szerz? az Alapjogokért Központ vezet? elemz?je

www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló